కథా కౌముది

ఆపరేషన్ వసుధైక కుటుంబకం గిరిధర్ రాజేష్

టైం ఉదయం 11:18 అవ్వడానికి సరిగ్గా ఓ గంట ముందు, వేసవికాలం...విశాల విశ్వంలోఉన్న, కోటాను కోట్ల galaxyల్లో (నక్షత్ర మండలాల్లో), పాలపుంత అనే ఒక galaxyలోని, ఓ నీలి రంగు చుక్కలో ఉన్న అనేక వేల నగరాల్లో ఒక నగరం.

"ఎప్పుడు చూసినా ఈ దేవతా కాలనీ లో ఉన్న అన్ని పంచాయితీలకీ పెదరాయుడు రేంజ్ లో తీర్పులివ్వడమే తప్ప, నా గురించి ఎప్పుడైనా పట్టించుకున్నారా?"

అని అలిగింది సరస్వతీ దేవి. అప్పుడు గానీ వెలగలేదు బ్రహ్మ దేవుడికి, ఆ రోజు సరస్వతీ దేవి పుట్టిన రోజని.

"పట్టించుకోకపోవడమేంటోయ్, చూడు నీకోసం ఇవాళ నేనే వంట చేస్తా" అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు బ్రహ్మ.

ఒక్క క్షణంలో కోటానుకోట్ల light elementsని (కాంతి మూలకాలని) high temperatures and pressures (తీవ్రమైన ఉష్ణోగ్రత, పీడనాల) దగ్గర ఉడికించి నక్షత్రాలని తయారుచేసి...వాటితో 'హ్యాపీ బర్త్ డే సరు' అని రాసి సరస్వతీ దేవి దగ్గర మార్కులు కొట్టేసాడు బ్రహ్మ. ఆ చుక్కలే కొన్ని కోట్ల సంవత్సరాల తరువాత ఈ భూమి, భూమి మీద జీవరాశి సృష్టించబడటానికి కారణమయ్యాయంటూ" పాఠం మొదలు పెట్టాడు కేంద్రీయ విద్యాలయంలో సైన్సు టీచర్.

"మన శరీరం అనేక పరమాణువుల కలయిక. ప్రతి పరమాణువు అనేక అణువుల అందమైన అల్లిక. ఆ అణువులన్ని ఆకాశంలో మినుకు మినికుమంటూ మెరిసే ఆ నక్షత్రాలనుండి వచ్చినవే.

ప్రతి రాత్రి మనకి తమ మెరుపులతో హాయ్ చెప్పి, వెలుగులతో పలకరించే ఆ మెరిసే చుక్కలన్నీ మన చుట్టాలే...అదే...మనకి అమ్మమ్మలూ, తాతయ్యల వరసనమాట! అందుకేనేమో పండు వెన్నల్లో ఆరుబయట పడుకుని ఆకాశంలో నక్షత్రాలని చూస్తుంటే, అమ్మమ్మ ఒడిలో పడుకుని పేదరాసి పెద్దమ్మ కథ విన్నంత హాయిగా ఉంటుంది. మనమే కాదు, ఈ భూమి మీద ఉన్న ప్రతి జీవరాశికి మూలం ఒకటే. వేకువజామునే తన సంగీతంతో మనని నిద్రలేపే కోయల, వర్షం రాబోతుందనే చల్లటి కబురుని...చినుకు కంటే ముందు తన చప్పట్లతో మనకి చిరుగాలి ద్వారా తెలియచేసే చెట్లు, తొలకరి చినుకుకి తడిసానన్న ఆనందాన్ని...కమ్మని సువాసన ద్వారా మనతో పంచుకునే ఈ మట్టి....అన్నీ...అన్నీ ఒకే మాదిరి అణువులతో సృష్టించబడ్డాయ్.

ఒకటే రక్తం ప్రవహించే వళ్ళంతా ఒక కుటుంబం అయితే మరి ఒకటే అణువులతో చేయబడ్డ మీరూ, నేను, ఈ చెట్లు, పక్షులు, జంతువులూ, ఆ నక్షత్రాలు అందరమూ ఒకటే కుటుంబం అవుతాం కదా!" అంటూ పాఠం కొనసాగించాడు టీచర్.

11:18 A.M.....*అదే ప్రదేశం*

హఠాత్తుగా పెద్ద పెద్ద అరుపులు "కదలొద్దు కదిలితే చంపేస్తాం" అంటూ గుర్తుతెలియని వ్యక్తులు స్కూల్ని ముట్టడించారు.

ఊహించని పరిణామంతో అందరి గుండెలు రెట్టింపు వేగంతో కొట్టుకోసాగాయి.

“ఎవరు కదిలినా, ఈ బాంబ్ పేల్చేస్తామంటూ” తమ చొక్కాల్లోపల అనేక వైర్ల తో ఉన్న బాంబుల్ని చూపిస్తూ బెదిరించారు...నల్లటి ముసుగులతో ఉన్న ఆ ఆత్మాహుతి దళం.

“సిటీలో ఉన్న అన్ని స్కూల్స్ ని ముట్టడించాం, సరిగ్గా 60 నిముషాల్లో ముఖ్యమంత్రిని మాకు అప్పగించాలి. యువర్ టైం స్టార్ట్స్ నౌ” అంటూ... తెలీని నెంబర్ నుండి బెదిరింపు కాల్ వచ్చింది సిటీ పోలీస్ కమీషనర్ కి.

అదే రోజు...ఒక థర్మల్ పవర్ స్టేషన్ శంకుస్థాపనకోసం సిటీకి వచ్చిన ముఖ్యమంత్రి మరియు వివిధ శాఖల మంత్రులకి ఇవ్వాల్సిన భద్రతా పనుల్లో మునిగి ఉన్న కమీషనర్, ఇది కచ్చితంగా ఎవరో ఆకతాయి పనే అనుకునే లోపు...తన మొబైల్ కి వరుసగా మరిన్ని కాల్స్ రావడం మొదలయ్యాయి. మొత్తం అన్ని స్కూల్స్ నుండి ఇదే రకమైన బెదిరింపు రావడంతో కంగారు పడ్డ కమిషనర్ ఏమి చేయాలో తెలియని అయోమయ పరిస్తితుల్లో పడ్డాడు.

“ఇంటలిజెన్స్ నుండి కూడా ఎటువంటి వార్నింగ్ లు లేవు, ఎవరయి ఉంటారు?...ఎవరయినా గాని పక్కా ప్లానింగ్ తో చేసారు, ఉన్న పోలీసుల్లో సగం మంది శంకుస్థాపన కార్యక్రమం లోనూ...మిగతా సగం షాపింగ్ మాల్ ప్రారంభోత్సవానికొచ్చిన సినిమా హీరోకి భద్రత కల్పిస్తుండగా...సిటీలో అల్లకల్లోలం సృష్టించడానికి ఇంతకంటే మంచి అవకాశం ఏముంటుంది.!” అన్న కమిషనర్ ఫోన్ మళ్ళీ మోగింది.

ఇప్పుడేం వినాల్సి వస్తుందో అన్న భయంతో ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసాడు కమిషనర్.

“ఇప్పటికైనా అర్ధమైందిగా ఇది మాకు కాలక్షేపం కాదని. ఎక్కువగా టైం వేస్ట్ చేయకుండా నేను చెప్పినట్టు ముఖ్యమంత్రి ఇక్కడుండకపోతే, 2004లో...రష్యాలోని Beslan స్కూల్ లో జరిగిందే ఇక్కడ రిపీట్ అవుతుంది. ఇంకా 55 నిముషాలే మీకు టైం ఉంది, ఆ తర్వాత ఒక్కో నిముషం ఖరీదు, ఒక్కో ప్రాణం అవుతుంది” అన్నాడు వాళ్ళ లీడర్.

వెంటనే చీఫ్ సెక్రటరీకి ఫోన్ చేసి విషయాన్ని వివరించాడు, కమిషనర్.

“ఈపాటికే మీడియాకి, విషయం తెలిసిపోయుంటుంది. ఇంక ఆలస్యం చేయకుండా, C.M గారికి విషయం చెప్పడం మంచిదని” నిర్ణయించుకున్నారిద్దరూ.

అనుకున్నట్టుగానే, శంకుస్థాపన ప్రోగ్రాం దగ్గరా...అన్ని స్కూల్స్ దగ్గర మీడియా ప్రత్యక్షమైంది.

విషయం విన్న C.M “*రేపటి తరం మొత్తం వాళ్ళ చేతుల్లో ఉంది*. బదులుగా వాళ్ళడిగింది నన్నుక్కడినేగా! ఎంత రిస్క్ అయినా...నేను వెళ్ళడమే కరెక్ట్. ఈ నిర్ణయం సరయినదా...కాదా...అని ఆలోచించే సమయం లేదు. ఆలస్యం చేయకుండా అక్కడకి బయలుదేరడం మంచిదని” నిర్ణయించడంతో, C.M తో పాటు, మొత్తం మంత్రులూ, ప్రభుత్వ, పోలీసు యంత్రాంగం అంతా కేంద్రీయ విద్యాలయానికి బయలుదేరారు.

11:25 A.M, *నగరశివార్లలో....ఓ హైవే...*

ఓ మెర్సిడీస్ బెంజ్ కార్...ఆకస్మికంగా స్లో అవుతూ...రోడ్ పక్కకి కి ఆగింది. కార్ నెంబర్ ప్లేట్ బట్టి అది కొన్నాళ్ళు ఢిల్లీలో రిజిస్టర్ అయినట్టు అర్ధమవుతుంది. డ్రైవర్ సీట్లో ఉన్న నడి వయసు వ్యక్తి ఊపిరి తీసుకోడానికి ఇబ్బంది పడుతూ.....స్పృహ కోల్పోయి పక్కకు ఒరిగిపోయాడు. హైవే మీద వేగంగా వెళ్ళే వాహనాలు ఏవి తన అవస్థని గమనించలేకపోయాయి.

11:35 A.M, *శంకుస్థాపన కార్యక్రమం నుండి కేంద్రీయ విద్యాలయానికి వెళ్ళే దారిలో...*

ఆ ఆత్మాహుతి దళం ఇచ్చిన సమయానికి సరిగ్గా చేరుకోవాలనే తొందరలో, మెయిన్ రోడ్ నుండి కాకుండా షార్ట్ కట్ దారి లో మొదలయిన ముఖ్యమంత్రి మరియు మిగిలిన మంత్రులకి చుక్కెదురయ్యింది. రోడ్ వైడ్నింగ్ పేరిట వందల ఏళ్ళు ఈ భూమికి కాపు కాసిన చెట్లని కొట్టేయడంతో...ఆ రోడ్ మూసి వేయబడి ఉంది. వాహనాలు వెళ్ళే పరిస్థితులు లేవు. ముఖ్యమంత్రి ఇటుగా వస్తారని ముందుగా ఎటువంటి ప్రణాళికా లేకపోవడంతో, అధికారులకి ఏం చేయాలో పాలు పోలేదు.

"మొత్తం రోడ్డు, వాహనాలు వెళ్ళేలా సరి చేయడానికి చాలా సమయం పట్టేలా ఉంది...ఈ దారి లో నడుచుకుంటూ వెళ్ళినా 20 నిముషాల్లో వెళ్లిపోవచ్చన్న" కమీషనర్ సలహాతో అందరూ కాలినడకన కేంద్రీయ విద్యాలయానికి బయలుదేరారు.

మిట్ట మధ్యాహ్నం 12:18, కేంద్రీయ విద్యాలయం....

ఏంతో మంది పేరెంట్స్, మీడియా, పోలీసులతో ఆ స్థలం కిక్కిరిసిపోయింది. AC కార్లు వదిలి...ఎండలో నడిచి రావడం వల్ల మంత్రులంతా వడదెబ్బకి కుప్పకూలిపోయారు.

"దయ చేసి...త్వరగా బయటకొచ్చి మీ డిమాండ్స్ ఏంటో చెప్పండి! ఏదో పాదయాత్రలు చేసిన అనుభవం ఉండటం వల్ల...కేవలం ముఖ్యమంత్రిగారు మాత్రమే కాస్త మాట్లాడే ఓపికతో ఉన్నారు. ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే మీకాసౌకర్యం కూడా ఉండదంటూ" వేడుకున్నాడు సిటీ పోలీస్ కమీషనర్.

ముసుగు తీసి బయటకొచ్చాడు వాళ్ళ లీడర్. *తన కళ్ళు...వేయిపిడుగుల వెలుగుతో మెరుస్తున్న ఆశల ఆకాశానికి చిరునామా! తన ఊపిరి...కోటి సూరీళ్ళు ఉదయించిన వేకువ వెచ్చదనం!* తన ఆవేదనతో కట్టిన మాటల మూటను విప్పడం మొదలుపెట్టాడు. అన్ని న్యూస్ ఛానల్స్ లో లైవ్ టెలికాస్ట్ మొదలయింది.

"కాకినాడలో ఉన్నోడికి కాశ్మీర్ లో చలి అర్థమవుతుందా...AC కారుల్లో తిరిగే వాడికి ఎండ దెబ్బ తెలుస్తుందా? అరనిముషం AC లేకుండా బ్రతకలేని బలహీనతని టెక్నాలజీ అందామా?..సాయంత్రం ఆరు దాటితే గాని బయట తిరగలేని దౌర్భాగ్యాన్ని...అభివృద్ధి అందామా? ఇరవై నిముషాలు...కేవలం ఇరవై నిముషాలు AC కార్లు వదిలేస్తేనే...వీళ్ళ పరిస్థితి ఇలా ఉందంటే...అసల ACల ఊసే ఎత్తలేని సామాన్యుడి ఆవేదన మీకు ఇప్పటికయినా అర్థం అయిఉంటుందని అనుకుంటున్నాను. 2002 వేసవి వేడికి దేశంలో 643 మంది చనిపోతే...అందులో 600 మంది మన రాష్ట్రం వాళ్ళే. వీల్లెవరికీ బాధ తెలియలా...వాళ్ళకి తగల్లేదుగా! 2003 వడదెబ్బకి దేశంలో 1426 మంది చనిపోతే...వాళ్ళలో 1300 మంది ఈ రాష్ట్రం నుండే. మనకి చీమ కుట్టినట్టు కూడా అనిపించలా...మనవాళ్లేవరూ పోలేదుగా! 2002 నుండి 2014 వరకు దేశం మొత్తం మీద వడదెబ్బకి 6529 మంది చనిపోతే, ఒక్క మన రాష్ట్రంలోనే 4769 మంది చనిపోయారు...అంటే దాదాపు 73%. దేశంలో మనమే టాప్...అసల పోటీనే లేదు మనకి!

ఇప్పటికీ నిద్రలేవకుండా...సహజ వనరులనారగించి...గాలిలో CO_2 ని పెంచి, భూ ఉపరితలంలో ఉష్ణోగ్రతలు పెరగడానికి కారణం అయ్యే...ఈ కర్మాగారాన్ని ప్రారంభించడం సిగ్గుచేటు. 2003 వడదెబ్బ సమస్యకి ఎక్స్ గ్రేషియా (ex-gratia) తో చేతులు దులుపుకోకుండా...దాని వెనక కారణాలు అన్వేషించి...భవిషత్తులో...అలాంటి సంఘటనలు జరగకుండా తీసుకోవాల్సిన నివారణ చర్యలు తీసుకుని ఉండి ఉంటే...ఇవాళ ఉష్ణోగ్రతల్లో కొంతలో కొంత అయినా మార్పు ఉండేదేమో! గ్లోబల్ వార్మింగ్ పరిణామమయిన...మన రాష్ట్రం లోని 2003 వడదెబ్బని ఇతర దేశాల్లో...పాఠంగా చదువుకుంటున్నారు. మన రాష్ట్రం లో ఎంత మందికి గ్లోబల్ వార్మింగ్ మీద అవగాహన ఉందో మీకే తెలియాలి.

గత పదేళ్ళలో కరువు...త్రాగు నీటి సమస్య...దారుణంగా పెరిగాయి. అనేక రకాల పక్షులు, జంతువులు, మొక్కలు అంతరించిపోతున్నాయి. వసుధైక కుటుంబకం అన్న గొప్ప భావం ఉన్న ఒక్క మన భారత దేశంలోనే...దాదాపు 552 జీవ జాతులు ప్రమాదం అంచున ఉన్నాయ్. ఇవి మాత్రమే కాదు...కొత్త...కొత్త తుఫాన్ల పేర్లు మనకి పరిచయం అవ్వడానికి...అవి తరచుగా సంభవించడానికి కూడా...గ్లోబల్ వార్మింగే కారణం. మే 2010 'లైలా' తుఫాను, నవంబెర్ 2012 'నీలం' తుఫాను, అక్టోబర్ 2013 'ఫైలిన్' తుఫాను,నవంబెర్ 2013 'హెలెన్' తుఫాను, మరియు 'లేహర్' తుఫాను, అక్టోబర్ 2014 'హుద్ హుద్' తుఫాను, మే 2016 'రోను' తుఫాను, డిసెంబర్ 2016 'వార్ధా' తుఫాను...ఇవన్నీ మనకి హెచ్చరికలే. *ఒక్క హుద్ హుద్ దెబ్బ చాలదా...ఇంకో హుద్ హుద్ వచ్చే దాకా వేచి చూడాలా?*

గత 25 సంవత్సరాల్లో...ముందెన్నడూ లేని విధంగా దాదాపు 40 కొత్త వ్యాధులు ఈ భూమి మీద ఉద్భవించాయ్. థర్మల్ పవర్ స్టేషన్లూ, ఆయిల్ రిఫైనరీలూ...మోటారు వాహనాలు విడుదల చేసే వాయువులు, కాన్సర్ మరియు గుండె జబ్బులకు కారణమవుతాయి. కేవలం ఒక్క వాయు కాలుష్యం వల్లే ఏటా దాదాపు 55 లక్షలమంది చనిపోతున్నారని, కొత్త పరిశోధనలో తేలింది. ఇకనయినా సహజ వనరులను వదిలి పెట్టి పునరుత్పాదక వనరులు (renewable resources) గురించి ఆలోచించాలి.

ఆ మార్పు మొదట ప్రభుత్వం నుండే మొదలవ్వాలి. సిగరెట్ అలవాటున్న తండ్రి, సిగరెట్ కాలుస్తున్న కొడుకుని దండిన్చలేడుగా!

ఇక నుండి వచ్చే ప్రతీ ప్రభుత్వ ఆఫీసూ...గ్రీన్ బిల్డింగ్ అయి ఉండాలి. అసాధ్యమయిన పరిస్థితుల్లో భవనాల నిర్మాణానికి చెట్లు కొట్టివేయాల్సివస్తే...కొట్టేసిన ప్రతి చెట్టుకి బదులు కనీసం ఐదు చెట్లయినా...నాట గలిగిన వేరే ప్లేస్ లో నాటాలి. ప్రతీ ఆఫీస్లో...ఇంకుడు గుంతలు ఏర్పాటు చేయాలి. అన్ని ఆఫీసుల్లో వీలయినన్న మొక్కలు పెంచాలి, టెర్రస్ గార్డెనింగ్ ని తప్పనిసరి చేయాలి. గవర్నమెంట్ ఆఫీసులో వాడే ప్రతీ పేపరూ, రీ సైకిల్ చేయబడిన పేపరే అయిఉండాలి. *ఇవే పద్ధతులు...తమ ఇళ్లల్లో పాటించిన ప్రజలకి టాక్స్ బెనిఫిట్స్ ఇచ్చి ప్రోత్సహించాలి.* అలాగే...గ్లోబల్ వార్మింగ్ గురించి ప్రజలలో అవగాహన తీసుకొచ్చే కార్యక్రమాలు చేపట్టాలి.

వాయు కాలుష్యానికి కారణం శిలాజ ఇంధనాలు (fossil fuels) వాడకం. 2020 సంవత్సరం కల్లా...తమ దేశాల్ని పెట్రోల్ ఫ్రీ దేశంగా మార్చడానికి చర్యలు తీసుకుంటున్న...జర్మనీ...స్వీడన్...లాంటి దేశాలని స్ఫూర్తిగా తీసుకోవాలి. వేస్ట్ నుండి తయారు చేయబడే బయోడీజిల్...నదుల దిగువలో...టర్బైన్స్ వాడి ఉత్పత్తి చేసే టైడల్ పవర్...అసలు ఇంధనమే అవసరం లేకుండా నడిచే ప్లగిన్-హైబ్రిడ్-వెహికల్స్...లాంటి ప్రాజెక్టుల్లో పెట్టుబడులు పెట్టాలి. బంజరు భూమిలన్నిటిలోనూ...సోలార్ పానెల్స్ ఏర్పాటు చేసి విద్యుత్ ని ఉత్పత్తి చేయాలి. సిటీల్లో...వర్టికల్ ఫార్మింగ్ ని ప్రోత్సహించాలి. తద్వారా గాలిలో CO_2 ని తగ్గించుకోవటమే గాక...ఎంతో మందికి ఉపాధి అవకాశం కూడా దొరుకుతుంది. ఇవాళ మీరు ఈ ప్రాజెక్ట్ ప్రారంభిస్తే మీ చేతుల్తో మీరే పర్యావరణానికి తూట్లు పొడిచిన వారవుతారు. ఈ పవర్ స్టేషన్ ప్రారంభించదలిచిన స్థలంలో...సోలార్ పానెల్స్ ఏర్పాటు చేసి వాటి నుండి పవర్ ఉత్పత్తి చేయాలి...పర్యావరణాన్ని కాపాడుకోడానికి మీరు వేసే తొలి అడుగు ఇదే కావాలి. ఒక సామాన్య రైతు కుటుంబంలో పుట్టి...ఇవాళ ముఖ్యమంత్రి స్థాయికి ఎదిగిన మీరు...మా ఆవేదనని అర్ధం చేసుకుంటారనుకుంటున్నాను.!" అంటూ తన ప్రసంగాన్ని ముగించాడు ఆ ఆత్మాహుతి దళం లీడర్.

"ఇందంతా నువ్వెందుకు చేస్తున్నావ్?...మీ వాళ్ళెవరైనా....?" అంటూ ముఖ్యమంత్రి అడగదలిచిన ప్రశ్న పూర్తవకముందే...ప్రతిస్పందించాడు ఆ లీడర్.

"మన దేశ రాజధాని మరియు ప్రపంచంలోనే అత్యంత కలుషితమయిన నగరమయిన ఢిల్లీలో, సంవత్సరానికి దాదాపు 30,000 మంది వాయు కాలుష్యానికి బలవుతున్నారు...ఈ ప్రాజెక్ట్ ఆపాలీ...అంటే, ఆ చనిపోయినవారు....నా వాళ్ళే అయిఉండాలా?....ఇందాకే ఒక టీచర్ పిల్లలకి పాఠం చెబుతున్నాడు...*ఈ భూమి ఉన్న ఒక్క మనుషులే కాదు...ప్రతి జీవరాశి ఒకటే కుటుంబం అనీ...అదే వసుధైక కుటుంబకం అని !*

ఇంతలో "సార్ ముఖ్యమయిన ఫోన్ కాల్" అని ముఖ్యమంత్రికి కంగారుపడుతూ ఫోన్ ఇచ్చాడు చీఫ్ సెక్రటరీ.

ఆ ఫోన్లో మాట్లాడుతుండగా...ఆయన కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

ఆ ఫోన్ మాట్లాడం పూర్తవగానే "ఇవాల్టి శంకుస్థాపనను ఆపేస్తున్నాను! ఇక నుండి ప్రభుత్వం చేసే ప్రతి పని గ్లోబల్ వార్మింగ్ ని దృష్టిలో ఉంచుకునే చేస్తాం.!" అని ముఖ్యమంత్రి హామీ ఇవ్వడంతో పరిస్థితి సద్దుమణిగింది.

ఆ తరువాత ఆ లీడర్ పై ప్రశ్నల వర్షం కురిపించింది మీడియా.

"మీరంతా ఎవరు?....మీ దగ్గరున్న బాంబులు ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి?...మీరు అడిగిన డిమాండ్స్ అన్ని సాధ్యపడగలవనే మీరు అనుకుంటున్నారా?" అని మీడియా ప్రశ్నించింది.

"మేమంతా ఇంజనీరింగ్ స్టూడెంట్స్...అవన్నీ ఇంటర్నెట్లో చూసి తయారు చేసినవి, ఒరిజినల్లా కనిపించే డూప్లికేట్ బాంబులు. మా డిమాండ్స్...మన ఎకానమీకి సాధ్యపడవనుకుంటే...రేపు ఎకానమీ ఎంత పెరిగినా....అనుభవించడానికి...రేపటి తరం ఉండబోదు. ప్రతి మనిషి తమ జీవితాంతం కష్టపడేది...తమ పిల్లలు సంతోషం కోసమే! త్రాగడానికి స్వచ్ఛమైన నీరు...పీల్చడానికి స్వచ్ఛమైన గాలి...ఈ నేల మీద స్వేచ్ఛగా ఎప్పుడైనా తిరగగలిగే స్వాతంత్ర్యం...రేపటి తరానికి ఇవ్వగలమన్న నమ్మకం ఎంతమందికి ఉంది ఇవాళ?

రేపటి తరానికి నువ్వు వారసత్వం గా ఇవ్వాల్సింది పరిశుభ్రమయిన వాతావరణం. భూ ఉపరితల ఉష్ణోగ్రత ఇప్పటికే 0.8° C పెరిగింది...అది గనుక 2°C చేరక ముందు కట్టడి చేయలేకపోతే...ఈ భూమి మనుగడే ప్రశ్నార్ధకం అవుతుంది. *ఇదంతా ప్రకృతి విపరీత్యం కాదు...మానవుడి పైశాచికత్వం అని ప్రజలకి చెప్పాలనుకున్నాం...అంతే"* అంటూ అక్కడనుండి విరమించాడు ఆ లీడర్.

ఈ స్పీచ్ కి 18 నిముషాల ముందు....ఇందాక చెప్పిన నగరశివార్లలోని హైవే...

రోడ్ ప్రక్కన ఆగిపోయిన బెంజ్ కారుకి కాస్త దూరంలో ఒక పూరిల్లుంది. ఇల్లు చిన్నదేగాని వాళ్ళ మనసు మాత్రం చాలా పెద్దది. ఆ ఇంటి బయట మూగ జీవులకు కోసం రెండు బక్కెట్ల నీళ్ళు పెట్టాడు...ఆ ఇంటాయన.

అవి త్రాగడానికి...ఆ చుట్టుపక్కలున్న పశువులు, పక్షులు రావడం మొదలెట్టాయ్. ఆ నీళ్ళు త్రాగడానికి...ఒక లేగ దూడ...తన తల్లిని వదిలి...వేగంగా ముందుకు పరిగెట్టడం మొదలు పెట్టింది. సరిగ్గా అదే సమయానికి ఆ కారులో ఉన్న వ్యక్తి సెల్ ఫోన్ రింగ్ అవడం మొదలయింది. ఆ సెల్ ఫోన్ సౌండ్ కే ఆగిందో లేక పక్కకు ఒరిగిపోయిన ఆ మనిషిని గమనించి ఆగిందో తెలీదు కాని...ఎవరో చెప్పినట్టు...ఆ కారు దగ్గరకి రాగానే ఆగింది...ఆ పరిగెత్తిన లేగ దూడ. ఆ కారులోని వ్యక్తి ఎవరో తనకి తెలియక పోయినా...ఏదో తన వారికి ఆపద వచ్చినట్టు అరవడం మొదలు పెట్టింది. అది చూసి దాని తల్లి కూడా అక్కడే ఆగింది. ఆ తరువాత వెనక వచ్చిన మిగిలిన పశువులు, పక్షులు కూడా ఆ కారు దగ్గరే ఆగి...వింతగా ప్రవర్తించడం మొదలు పెట్టాయి.

అది గమనించిన ఆ పూరింటి యజమాని వెంటనే...ఆ కార్ దగ్గరకి వెళ్లి, సరయిన టైం కి హాస్పిటల్ కి తరలించి ఆ వ్యక్తిని కాపాడాడు. ఆ వ్యక్తి స్పృహ కోల్పోవడానికి కారణం ప్రాధమిక దశలో ఉన్న లంగ్ క్యాన్సర్. గత పదేళ్ళగా...ఢిల్లీలో ఉంటూ అనేక ఫ్యాక్టరీస్ నడుపుతున్న ఆ వ్యక్తి...ఎవరో కాదు, ముఖ్యమంత్రి కొడుకు. ఇందాక ఆయన ఫోన్లో మాట్లాడాక, కంట తడి పెట్టడానికి ఇదే కారణం!

తన కొడుకు ఆరోగ్యం దెబ్బ తినడానికి కారణం, ఢిల్లీ లోని కలుషిత వాతావరణం అని డాక్టర్లు కచ్చితంగా నిర్ధారించకపోయినా, బహుశా అటువంటి ఆలోచనేదో ముఖ్యమంత్రి నిర్ణయానికి కారణమయిందేమో!

మధ్యాహ్నం 1:18, కేంద్రీయ విద్యాలయం గేటు ముందర...

పిల్లలందరూ పరగున వాళ్ళ తల్లి దండ్రుల దగ్గరకి చేరుకున్నారు.

"*డాడీ..ఈ భూమి మీద ఉన్న చెట్లు, పక్షులు, జంతువులూ, ఆకాశంలో నక్షత్రాలు అంతా ఒకటే ఫ్యామిలీ అని మా టీచర్ చెప్పారు. మరి ఈ మనుషులు చెట్లని ఎందుకు నరుకుతున్నారు?...వాళ్ళు చెప్పేదంతా నిజమేనా..? మేము రేపు స్వేచ్ఛగా తిరగలేమా?*" అని అడిగాడో పిల్లాడు.

ఆ ప్రశ్నలకి సమాధానమ్ పొందే అదృష్టం లేకపోయినా...ఆలోచింపచేసే శక్తి మాత్రం కావలసినంత ఉందని నా అభిప్రాయం.

మా బ్రెదర్స్, మన ముఖ్యమంత్రి గారబ్బాయిని సేవ్ చేసిన ఇన్సిడెంట్ ని టీవీల్లో పదే పదే డిస్కస్ చేస్తుంటే...మా పెద్దాళ్ళు మాకు చిన్నప్పుడు వసుధైక కుటుంబకం గురించి చెప్పిన మాటలు జ్ఞాపకం వస్తున్నాయ్. మా పెద్దాళ్ళు ఎవరూ...ఇప్పుడు లేరు! వాళ్లే కాదు...మా చుట్టాల్లో కూడా చాలా మంది ఇప్పుడు లేరు. దానికి కారణం మీ మానవులే అని మీ మీద నాకు ద్వేషం లేదు...ఎందుకంటే...మీరు కూడా మా ఫ్యామిలీనే కదండీ! అన్నట్టూ...నన్ను నేను పరిచయం చేసుకోవడం...మరిచేపోయాను.

నేను ఆరడుగులుండనూ...కనీసం సిక్స్ ప్యాక్ కూడా లేదు! అయినా...అమ్మాయిలంతా నా వెంటే పడతారు!

నా దగ్గర Kinder Joy కాదు కదా...ఆశ చాక్లెట్ కూడా లేదు! కాని...పిల్లలంతా నా చుట్టూనే తిరుగుతారు!

నేను కొన్ని వేల కిలోమీటర్లు...ఏ టికెట్టు లేకుండా ఫ్రీ గా ప్రయాణించగలను!

నేనండీ...మీ ఆశల హరివిల్లుని నా రెక్కల్లో దాచుకున్న సీతాకోకచిలుకనీ. లాస్ట్ టైం నన్ను మీరెప్పుడు చూశారో ఓ సారి గుర్తుచేసుకోండి?

నేను...ఆ లీడర్ వాళ్ళింటి పెరట్లో ఉంటాను. వాడికి మేమన్నా...మొక్కలన్నా మహా ఇష్టంలెండి. వాళ్ళ ఫ్రెండ్స్ అందరూ కలిసి...ఈ ఆపరేషన్ కి సంభందించిన మంతనాలన్నీ జరిపింది...మా పెరట్లోనే! ఆ ప్లాన్ ఎలా అమలుపరుస్తాడో...లైవ్లో చూద్దామని ఇలా వచ్చాను.

వాడన్నట్టు...రేపు నేను తిరగడానికి...ఈ రంగుల లోకం ఉంటుందా లేదా అనే డౌటయితే నాకు లేదు. *ఎందుకంటే...గొంగళిగా ఉన్న చివరి రోజుల్లో నాకూ...అదే సందేహం వచ్చింది...ఈ ప్రపంచం అంతమయిపోతుందేమో అనీ...కాని ఆ మరుక్షణమే...స్వేచ్ఛగా తిరగగలిగే సీతాకోకచిలుకగా మారిపోయాను నేను! మంచి రోజులొస్తాయని నాకు నమ్మకముందండి. మనుషులు కచ్చితంగా మారతారు. వాళ్ళు రేపటినుండి చేసే ప్రతి పనీ...ప్రకృతిని దృష్టిలోపెట్టుకునే చేస్తారని ఆశిద్దాం...ఉంటానండీ...ఇంక శెలవు మరి!* *ఇట్లు,*

మీ రంగుల కలల కోక కట్టుకున్న....సీతాకోకచిలుక!

Click here to share your comments on this story